

Titel: Kapitel IV.

Citation: "Kapitel IV.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e7062.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel IV.

Om Domme og Kjendelser.

§ 263.

Kjendelser afsiges snarest muligt og i Reglen senest Dagen efter, at Forhandlingen om det omtvistede Punkt er tilende.

Parterne og efter Omstændighederne Vidner, Syns- og Skjønsmænd have at give Møde til den af Retten for Kjendelsens Afsigelse bestemte Tid, om hvilken de underrettes enten i Retsmødet eller ved Formandens Foranstaltning.

Videre Forkyndelse eller Meddelelse af Kjendelser er uforholdende, når de Pågjældende på behørig Måde have fået Anledning til Møde ved Afsigelsen.

Kjendelser må begrundes, og de faktiske Omstændigheder, hvorpå de bygges, må nøjagtig angives, når Retsbogen ikke indeholder det Fornødne i så Henseende. Andre Bestemmelser af Retten, som ikke gå ud på at afgjøre opståede Tvistigheder, behøve ikke at begrundes.

Løvrigt komme de nedenfor om den endelige Doms Vedtagelse givne Regler til Anvendelse på Kjendelser og andre Bestemmelser af Retten.

§ 264.

Dersom Retten, efterat Optagelse til Dom er sket, finder Grund til at stille nye Spørgsmål af den i § 95 omhandlede Beskaffenhed til Parterne eller til at indhente Syn eller Skjøn, er den berettiget til at indkalde Parterne til et Møde, i hvilket de have at besvare de dem forelagte Spørgsmål og det kan derhos, hvor det udfordres, pålægges dem efter Rettens nærmere Anvisning at fremskaffe Syns- eller Skjønnsbevis. Retten er, dersom den ikke finder Parternes Tilkaldelse fornøden, berettiget til også uden sådan at afkræve Sagkyndige deres skriftlige eller mundtlige Udtalelser om de tvivlsomme Punkter.

Udgifterne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger udredes forskudsvis af det Offentlige, indtil det ved den endelige

Dom kan afgjøres, hvo af Parterne der skal boere dem.

§ 265.

Ved Dommen skal Sagen påkjendes endelig uden anden Henvisning til påfølgende Procehandlinger end den, der hjemles ved § 259.

Bevis red Syn eller Skjøn kan ikke henskydes til Optagelse efter den endelige Doms Afsigelse.

§ 266.

Den endelige Dom skal bestå af:

- 1) En Fremstilling af Sagens faktiske Sammenhæng.
- 2) De egentlige Domsgrunde (Præmisserne).
- 3) Domsslutningen (Konklusionen).

§ 267.

Alle de faktiske Data, på hvilke Dommen bygges, må fuldstændigt og nøjagtigt angives i den. Kjendsgjerninger, som have været Gjenstand for Parternes Forhandling, men som efter Rettens Opfattelse af Sagen ikke komme i Betragtning, kunne forbigåes i Dommen, medmindre Retten stjønner, at der dog muligvis af Højesteret kan blive tillagt disse Kjendsgjerninger Betydning, i hvilket Tilfælde Dommen bør indeholde fornøden Udtalelse, om de kunne ansees beviste eller vedgåede. Ligeledes må Dommen udtale sig angående Kjendsgjerninger, der have været Gjenstand for Forhandling under Sagen, når Sådant særligt er begjært af Parterne.

Den i Dommen givne Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer afgiver fuldt Bevis for disse, forsåvidt ikke Modbevis imod den føres.

§ 268.

Domsgrundene indeholde en Fremstilling af Retssætningerne såvelsom af disses Anvendelse på det Faktiske i Sagen. Anser Retten en af de anførte Søgsmålsgrunde eller Indsigelser for tilstrækkelig til at begrunde det påståede Resultat, er den ikke pligtig at indlade sig på nogen Bedømmelse af de andre. Kun de Kjendsgjerninger, som ifølge

Rettens Opfattelse ligge til Grund for Dommen, bedømmes i Præmisserne.

§ 269.

Domsslutningen affattes på hidtil brugelig Måde.

§ 270.

Alle Påstande, som ere stillede på behørig Måde i Overensstemmelse med §§ 166, 167, 168 og 169, må

påkjendes udtrykkeligt eller stiltiende. Derimod tages ikke Hensyn til de Tilføjelser eller Forandringer i Påstandene, som uden Hjemmel i disse Paragrafers Bestemmelser måtte være foretagne.

Iøvrigt afsiges Dommen på Grundlag af den mundtlige Forhandling og Berisførelse. Hvorledes Sagens faktiske Sammenhæng skal antåes at være, afgjør Retten efter frit Skjøn i Henhold til det samlede Indhold af Forhandlingerne og den stedfundne Bevisførelse.

§ 271.

Dommen kan ikke tilkjende en Part Mere, end han har påstået. Dette gjælder også om Bifordringer, såsom på Renter, Frugter eller Skadeserstatninger. Om Procesomkostninger og Rettergangs bøder giver Dommen de Bestemmelser, hvortil der efter Sagens Beskaffenhed findes Anledning, selv om ingen udtrykkelig Påstand herpå er nedlagt,

I Dommen må der ikke tages Hensyn til Søgsmålsgrunde eller Indsigelser, som ikke ere gjorte gjældende af Parterne, om det end af Sagens Forhandling kan sees, at de kunde have været benyttede.

§ 272.

Ere flere Søgsmål forenede under Sagen (§§ 41 og 42), kan Retten, såsnart noget af disse er modent til Påkjendelse, afsige Dom deri.

§ 273.

Retten kan afsige Dom angående enkelte af de fremsatte Søgsmålsgrunde eller Indsigelser såvelsom angående Modfordringer, ikke blot hvor særskilt Forhandling af dem er anordnet

(§ 102, sidste Stykke), men også hvor de, uden at dette er Tilfældet, ere modne til Påkjendelse (§ 178). Er en Fordring omtvistet både i Henseende til dens Tilværelse og til dens Beløb, kan Retten først ved Dom påkjende Spørgsmålet om Fordringens Tilværelse.

Domme af den Art, som de i føregående Stykke omhandlede, ere dog kun at anse som Bestanddele af den endelige Dom, i hvilken de blive at optage og lægge til Grund; de kunne kun fuldbyrdes i Forbindelse med denne, medmindre Retten særlig bestemmer, at den mod eller uden Sikkerhedsstillelse strax kan fuldbyrdes.

§ 274.

Den endelige Dom afsiges snarest muligt efter Forhandlingernes Slutning. Dersom det ikke ved Optagelsen tilkjendegives Parterne, når Dommen vil blive afsagt, skulle de af Rettens Formand eller af det ældste i Påkjendelsen deltagende Medlem tilsiges til at høre Dommen afsiges. De Medlemmer af Retten, som skulle deltage i Dommens Afsigelse, må ikke påhøre de mundtlige Førhand, ligger i nogen anden Sag, førend Dommen er vedtaget.

§ 275.

Dommen vedtages efter en forudgået Afstemning inden lukkede Døre. Dog er hermed ikke udelukket, at en Rådførelse kan foregå, inden der strides til at stemme.

I Afstemningen må kun de Dommere deltage, som have overværet den mundtlige Forhandling og Bevisførelsen i Sagen.

§ 276.

I Dommens Afsigelse deltage fem Medlemmer af Retten. Dersom een eller flere Suppleanter medtages til at overvære Sagens Forhandling, deltage disse kun i Afstemningen, når nogen af de fem, som skulle afsige Dommen, hindres i at høre Sagen tilende.

§ 277.

Det yngste i Dommens Afsigelse deltagende Medlem af Retten afgiver først sin Stemme, og derefter stemme de øvrige i den ved Tjenestealderen bestemte Orden.

§ 278.

Retten Formand eller det ældste i Påkjendelsen deltagende Medlem førestår Afstemningen og samler Stemmerne.

Opstår der Uenighed om, hvorledes Spørgsmålene skulle stilles, eller om Afstemningens Resultat, tilkommer Afgjørelsen Retten.

§ 279.

Sagens faktiske Sammenhæng, således som denne i Henhold til Bevisførelsen antages at være (§ 266 Nr. 1), gjøres til Gjenstand for en særskilt Vedtagelse, for så vidt Sådant ifølge Sagens Beskaffenhed skjønnes at være nødvendigt af Hensyn til mulig Påanke.

§ 280.

For Bedømmelsen af Sagens faktiske Sammenhæng, hvor dette i Henhold til § 279 bliver Gjenstand for særskilt Vedtagelse, såvelsom for Dommens Resultat i det Hele, må der være Stemme flerhed.

De Dommere, der ved de enkelte Afstemninger, hvortil Sagen måtte give Anledning, have befundet sig i Mindretallet, kunne ikke undslå sig ved at deltage i de senere Afstemninger.

§ 281.

Afstemningen føregår mundtlig. De afgivne Stemmer indføres udtogsvis i en Stemmegivningsprotokol. Hver enkelt Dommer har Ret til at påse, at hans Stemme rigtig gjengives.

§ 282.

Efterat Dommen på den i de føregående Paragrafer bestemte Måde er vedtaget, affattes Udkast til Dommen efter Foranstaltning af Rettens Formand, hvilket Udkast derefter førelægges til Godkjendelse.

Efter således at være endelig affattet underskrives Dommen af Rettens Formand og Retsskriveren. Dens Afsigelse føregår derved, at den oplæses i et Retsmøde.

§ 283.

Retten kan på Andragende af en af

Parterne berigtige i Dommen indløbne Skrivfejl i Henseende til Ord, Navne eller Tal, blotte Regningsfejl samt sådanne Fejl og Forglemmelser, som alene vedrøre Udfærdigelsens Form, såvelsom også berigtige den i Dommen indeholdte Fremstilling af Sagens faktiske Sammenhæng (§ 266, 1), forsåvidt denne erkjendes at lide af Fejl, bestående i Forbigåelser, Uklarheder eller Modsigelser. Andragendet må fremsættes skriftligt inden 10 Dage efter Domsafsigelsen.

Finder Retten Anledning til at skjænke Andragendet Opmærksomhed, tilkjendegives det Andrageren, at han har at møde til en af Rettens Formand fastsat Tid. Modparten tilfiges af Rettens Formand til at møde på denne Tid, og samtidigt med Tilsigelsen tilstilles der ham Gjenpart af Andragendet. Efterat have hørt begge Parter, hvis de have Noget at bemærke, tager Retten derefter Beslutning i Anledning af Andragendet; dog kan der, selv om Berigtigelse indrømmes i Henseende til den i Dommen indeholdte Fremstilling af Sagens Sammenhæng, ikke iøvrigt foretages nogen Forandring i Domsgrundene eller Domsslutningen (§ 266, 2 og 3).

Den i Henhold til Rettens Beslutning berigtigede Dom er at anse som den endelige Dom i Sagen. Rettens Beslutning angående Berigtigelsen kan ikke påankes særskilt.